

ئاسانکاری بۆ لېرکردنی قورئان

نوسینی : محمد رسول عبدالله
پیداچوونهوهی : نه دوه محمد یوسف
ئاماده کردن و دیزاینهه : شازاد حسن رسول

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

بیگوومان قورئان ئارامی و سه کینه ت به
هاوه له که ی ده به خشی وه هاوه له که شی
که سی خوینه ر و بیسه ر و کارپی که ر و
له به رکار فیرکاری قورئان ده گریته وه، وه
ئه گهر هه موو ئه و سیفاتانه له که سی کدا
کو بوونه وه ئه وه نور علی نور، لی ره دا
نامانه وی ئاماژه به فەزل و گه وره یی
هاوه لییه تی قورئان بکه یین به لکو له سه ر
(له به رکردن) قسه ده که یین و له ویشدا
باسی چۆنییه تییه که ی ده که یین بزانیین چه
شتیک ده بیته ریخۆشکه ر بو له به رکردنی
قورئان و له بیرنه چوونه وه و لی تیک
نه چوونی.

ئاسان لەبەرکردنی قورئان و لەبیرنەچوونەوه
و لێ تێک نەچوونی بۆ زانینی چەند خاڵێک
دەگەرپێنێنەوه:

1- زانینی خوێندنەوهی قورئان

2- زانینی تەجويد

3- زانینی مانای ئایەتەکان

4- زانینی یاساکانی عەرەبی (قواعد)

خالی یه کهم

ئهمه یان پيش له بهرکردنیشه چونکه ئه وهی قورئان له بهرکا به ته ئکید ده بی خویندنه وهی ره وان بی و شاره زای ۲۹ پیتته کی زمانی عه ره بی بی و بزانی وه کو خوی بیانخوینیتته وه، وه جگه له مهش ده بی بزانی فه تچه و که سره و ضمه و سکون و شه دده خویندنه وه که یان چونه.

خالی دو وه م

ئهمه شیان وه کو خالی یه کهم ئه وهی قورئان له بهرکا ده بی لانی کهم شاره زای هه ندیک له یاسا کانی ته جوید بی، **وه کو:** هو کهمه کانی نونی سکوندار و ته نوین، هو کهمه کانی میمی سکوندار، مه خره جی پیتته کان، قهلقه له، هه مس، نیشانه کانی وه ستان و ده ستی کردن، هه ندیکی دیکه ش.

خالی سییهم

ئەمەیان زۆر ئاسانکاری دەکا بۆ لەبەرکردن چونکە
ئەگەر مانای ئەو ئایەتەت زانی دەتەوێ لەبەری
بکە دەتوانی بە کاتیکی کەمتر لەبەری بکە و
درەنگتریش لەبیرت دەچیتەو.

خالی چوارەم

ئەوەیان وەکو خالەکانی سەرەتا نییە واتا
لەبەرکاری قورئان لەسەری پێویست نییە
قەواییدی عەرەبی بزانی بەلام ئەگەر بیزانی
لەبەرکردن و لەبیرنەچوونەوی زۆر بۆ ئاسان
دەکات

الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

وشەى (الحوٲ) واتا نەهەنگ لە قورئاندا سىّ جار دووبارە
 بۆتەو، لە ئایەتەکانى [الکەف : ٦٣] و [الصافات : ١٤٢] و
 [القلم : ٤٨]، جارێک پیتی (ت)ەکە فەتەحەى هەیه، جارێک
 ضەمەى هەیه، جارەکەى دیکەش کەسەرەى هەیه. بۆ
 لێکجیاکردنەوێان و بۆ زانینی ئەوێ کە کامیان فەتەحەى
 هەیه و کامیان ضەمەى هەیه و کامەشیان کەسەرەى
 هەیه دەتوانین سوود لە قەوایدی عەرەبى ببینین،
 بەوێ کە: هەموو بکەر (فاعل)یک مەرفوعە، وشەیک
 کە مەرفوع بى زۆربەى جار پیتەکەى ئاخیری ضەمە دەبى،
 (فَائِي نَسِيْتُ الْخُوْت) [الکەف : ٦٣]، واتا: جا بەراستی
 من (لهوئ) ماسىەکم لەبیر چوو، لێردا (إِنِّي) جیناوی
 سەر بەخۆیە بۆ کەسى یەکەمى تاک دەبیتە بکەر، وە
 (ت)ش کە جیناوی لکاوە بۆ کەسى یەکەمى تاک ئەمىش
 هەر بکەرە، و کارەکەشمان (نسیث)ە، بەرکار دەمپنیتەو
 ئەویش (الحوٲ)ە، بۆیە هەر جارێک کە بیلەبەر ئەو ئایەتەت
 خویندەو مەحاله ئەو فەتەحەى بگۆرى بە ضەمە یاخود
 کەسەرە. ئەمە پیشەکییەک بوو بۆ ئەوێ بزانی سوودی
 قەوایدی عەرەبى چییە بۆ لەبەرکردن و لەبیرنەچوونەو
 لى تێک نەچوونی قورئان.

فاعل:

واتا بکەر له حاله تی ئیعرابیدا هه میشه مه رفوعه،
بۆ نموونه خوای پهروهردگار ده فره موویت: (اللَّهُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ) [الروم: ٤٠] واتا الله ئهو زاته یه که
ئیهی درووست کردوو، لیژهدا بکەر (فاعل) دیاره
که (الله) یه و ضه مه ی وه رگرتوو، به لام هه میشه
کووتایی وشه که نابیتته ضه مه یان ته نوین ضه مه، بۆ
نموونه ئه گەر فاعل ئه داتی ناصیبه ی له پییشه وه
هات حهره که ی پیتی کووتایی نابیتته ضه مه وه کو (إِنَّ
اللَّهَ فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى)، لیژهدا (الله) (فاعل) ه به لام
ضه مه ی وه رنه گرتوو. بۆ نموونه خوای پهروهردگار
ده فره موویت: (أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ) [البقرة :
٥]، لیژهدا وشه ی (أُولَئِكَ) بۆته بکەر به لام ضه مه ی
وه رنه گرتوو، ئه مه ش مانای ئه وه نییه که بووبیتته
مه نصوب، نا، به لکو له بهر ئه وه یه که ئهو وشه یه
هه رگیز گۆرانکاری به سه ر حهره که ی پیتی کووتایی
وشه که دا نایهت، چه ندین وشه ی دیکه ش هه ن به
هه مان شیوه ن.

مفعول به:

واتا بهرکار، له حاله تی ئیعرابیدا هه میسه مه ن صوبه،
حه ره که ی پیتی کو تایی وشه که فه تحه یان ته نوین فه تحه
وه ر ده گری به مه رجیک حه رف جه ری له پی شه وه نه هاتبی،
ئه گهر مفعول به حه رف جه ری له پیش بوو ده بیته اسم
مجرور، نموونه یه ک بو بهرکار ده هی نینه وه، (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
الذِّكْرَ) [الحجر: ٩] لی ره دا بکه ره که (إِنَّا وَ نَحْنُ) بکه رن،
هه ر دووکیان جیناون، (نَزَّلْنَا) کاری رابردوو، (الذِّكْرَ) یش
ده بیته بهرکار، لی ره دا مه به ستمان بهرکاره که یه که له بهر
ئه وه ی بهرکاره پیتی کو تایی وشه که فه تحه ی وه ر گرتوو،
ئه ی بو ته نوین فه تحه ی وه ر نه گرت؟ له بهر ئه وه ی ئه لیف و
لامی پی وه یه، لی ره شدا یاسایه کی دیکه ی زمانی عه ره بی
سوودی بو مان ده بی ئه ویش ئه وه یه که (هه رگیز هیچ
وشه یه کی عه ره بی که ئه لیف و لامی هه بی ته نوین
وه ر ناگری) به پیچه وانه شه وه راسته، (هه ر وشه یه ک
ته نوینی هه بی ئه لیف و لام وه ر ناگری). با نموونه یه کی
دیکه بینینه وه هه ر له سه ر (مفعول به) هه ر وشه ی (ذِکْرَ)
به کار دینن، خوی میهره بان ده فه رموویت: (أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا
كَثِيرًا) [الأحزاب: ٤١] واتا: زور زور یادی خوا بکه ن، لی ره دا
(ذکرا) (مفعول به) له و مه ن صوبه، بویه ش ته نوین فه تحه ی
وه ر گرتوو.

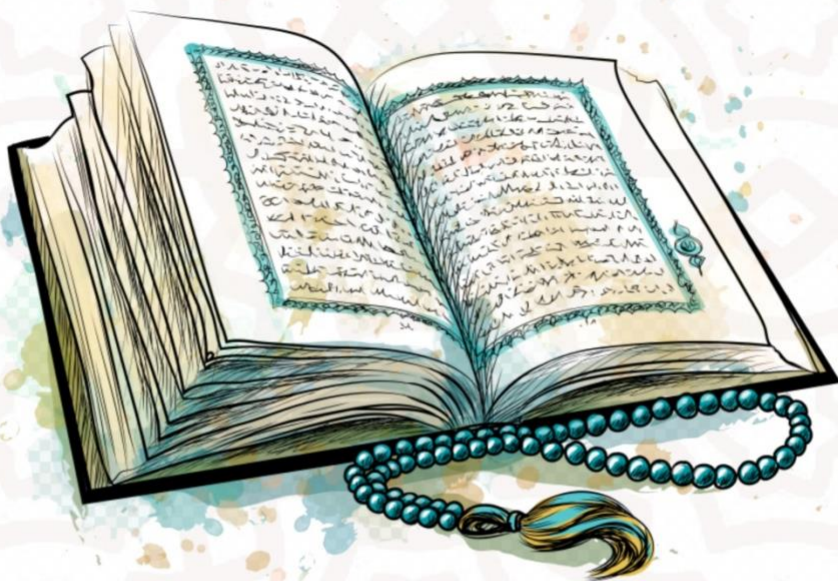
إسم مجرور:

ناویکە بە ھۆی ھەرف جەری پێش خۆیەو ھەبۆتە
مجرور، زۆربەى جار کەسەرە یان تەنۆین کەسەرەى
ھەبە، بەلام لە ھەندیک جاردا ناگوونجی کەسەرە
یان تەنۆین کەسەرەى ھەبێ، بۆ نموونە ھەندیک
شویندا وشەى (یوسف، فرعون) ھاتوو و لە
حالتى مەجروردایە بەلام کەسەرەش وەرناگرێ،
بەلام لێرەدا باسى حالتە ئاساییە کە دەکەین،
پەرۆردگار دەفرموویت: (مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ
رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمْعَوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ) [الأنبياء: ٢]،
واتا: ھەر پەيامێكى تازەیان لە پەرۆردگاریانەو
بۆ بێت (کە قورئانە) ئەوان دەیبیستن و گالتەى
پێ دەکەن.

وشه‌ی (ذکر) حاله‌ته ئیعرابییه‌که‌ی بۆته مجرور به هۆی ئه‌وه‌ی
 حه‌رف جه‌پێکی له پێشه‌وه هاتوو، لێره‌شدا ته‌نۆین
 که‌سره‌ی وه‌رگرتوو، نه‌گه‌ر وشه مه‌جروره‌که ئه‌لیف و لامی
 پێوه‌بوو ئه‌وا ته‌نیا که‌سره وه‌رده‌گری، هه‌ندیک له حه‌رف
 جه‌ره‌کان: (مِن، عَلٰی، عَنْ، اِلٰی، فِی، بِ، لِ ... هتد).

لَن: مانایه‌کی دیاریکراوی نییه، به‌لام که به‌کارهات واتا فیعله‌که‌ی
 دوا‌ی خۆی هه‌رگیز روونادات، ئه‌داتی ناصیبه‌یه، واتا چۆن حه‌رف
 جه‌ر ناوی دوا‌ی خۆی ده‌کاته مه‌جرور، ئاواش لَن ناوی دوا‌ی خۆی
 ده‌کاته مه‌نصوب، به‌لام زۆربه‌ی جار ناوی به دوا‌دا نایه‌ت، به‌لکو
 کاری به دوا‌دا دی، بۆ نموونه خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (فَلَنْ
 أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ أَبِي) [یوسف : ۸۰]، واتا: که‌واته من
 ئه‌م زه‌ویه به‌جی نایه‌لم هه‌تا باوکم مو‌لّه‌ت (ی گه‌رانه‌وه)م پی
 نه‌دات. تیبینی / ئه‌مه نایه‌ته، خوا‌ی گه‌وره له‌سه‌ر زاری یه‌کیک له
 براکانی یوسف وای فه‌رموو، واتا براکه‌ی یوسف وای گووتوو و
 خوا‌ی گه‌وره‌ش قسه‌که‌ی ئه‌وی باس کردوو له قورئاندا. دوا‌ی
 لَن کاری به‌جیه‌یشتن هاتوو، به‌وه‌دا ده‌زانین که هه‌رگیز ئه‌و
 به‌جیه‌یشتنه روونادات، ئه‌وه برایه‌کی یوسف بوو له میصر که
 زانی برایه‌کی دیکه‌ی دزی کردوو گووتی نارۆمه‌وه که‌نعانی هه‌تا
 بام ئیزنم نه‌دا یان خوا‌ی گه‌وره بریارێکم بۆ نه‌دا.

لَمْ: ئەویش ھەمان شتە لەگەڵ لَنْ، بەلام لَنْ بۆ
 داھاتووہ لَمْ بۆ ڕابردووہ، واتا کە لَمْ بەکارھات لەگەڵ
 کارێک دیارە کە کارەکە ھەرگیز ڕووی نەداوہ، بۆ
 نموونە خوای بەدەسەلآت دەفەرموویت: (لَمْ يَلِدْ
 وَلَمْ يُولَدْ) [الإخلاص : ۳]، واتا: کەسی لى نەبووہو
 لەکەس نەبووہ. دووجار لَمْ ھاتووہ ھەردووک جارەکە
 واتا ھەرگیز ئەو کارە ڕووينەداوہ.

به‌پړزان دياره که زوړ بابه‌ت هه‌ن که به زانينيان
واده‌کات که قورئانی پيرو زووتر له‌به‌ربکه‌ی و
دره‌نگ‌تریش له‌بیرت بچیته‌وه به‌لام ئیمه لیره‌دا هه‌ندیک
زانياريمان تیدا نووسیون که ئاسانن به‌لام گرنگن بو
له‌به‌رکاری قورئان، هه‌م بو زوو له‌به‌رکردن هه‌میش
بو زانینی مانا، نه‌مانو‌یستوه دريژه‌ی بده‌ینی هه‌ر به
پوختی باس‌مان کردوه ئه‌گه‌ر که‌سیک نیازی قورئان
له‌به‌رکردنی هه‌بئ پیمان وایه که ئه‌وانه‌ی باس‌مان
کردوه سوودی بو دهبئ، ماوه‌ته‌وه ئه‌وه‌ی که
بلین خوی گه‌وره له‌ ئیمه‌ی قبول بکا و یارمه‌تی هه‌ر
که‌سیک بدا که به ته‌مای له‌به‌رکردنی قورئانی پيروزه
ئیمه خو‌ش‌حال ده‌بین بینه رینیشاند‌ری که‌سیک که
بیه‌وئ قورئان له‌به‌ر بکات، هه‌ر شتیکی باشی ئیره
به‌خششی خوی گه‌وره‌یه و داوای لی‌بو‌وردن و گه‌ردن
ئازاییتان لی‌ده‌که‌ین بو هه‌ر که‌م و کورتیه‌ک که خو‌مان
لی‌ی به‌رپرسیارین جا به نه‌زانین به‌مان‌کردبئ یان نا.

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
وَسَامِعُ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

